

190,000 Dollars og derover, medens de senere ere sunkne ned; den laveste Indtægt var i 1876—77 121,000 Dollars: at Kolonialkassens Indtægt er sunket med den ene Trediedel. Selvsølgelig er Kolonialkassens Status ved at sammenholde Aktiver og Passiver ved Begyndelsen af Selvstyrelsesperioden og paa det nuværende Tidspunkt tilbøds svarende til denne Nedgang i Indtægt, idet det ikke har været muligt at reducere Udgifterne i det samme Forhold. Bestræbelsen for at reducere Udgiften har været tilfede og, jeg tør sige, har været rebelig tilfede. Det viser sig, at Udgiften er reduceret fra et Beløb af omtrent 180,000 Dollars og lidt derover i de første Aar til nu kun at udgjøre omtrent 160,000 Dollars. I de første Aar var der altsaa et Overskud for Kolonialkassen, senere hen er man endt med en Underbalance, som man ikke har set noget Midbel til at faae dækket. Jeg brugte det Udtryk, at man har rebelig bestræbt sig for at sætte Læring efter Næring ved at reducere Udgifterne, og efter min Mening har man endog-aa været noget driftig ved disse Reduktioner. Herved figter jeg selvsølgelig til Reduktionen af Udgifterne til Militærholdet, idet man derom tør forudsætte, — eller det er i alt Fald ikke usandsynligt — at Dyrerets Stæde vilde have været helt undgaaet eller i alt Fald meget væsentlig formindstet, dersom man ikke af økonomiske Grunde havde set sig nødsaget til at reducere Beskyttelsen, Militærmagten, i saa høi Grad, som man har gjort. Disse Reduktioner af Militærstyrken have ikke været imaa. Naar jeg gaar tilbage til Aaret 1851, et Aar, hvor endnu Militærstyrken i Kolonierne blev holdt herhjemmesfra, da udgjorde den Styrke, som var tilfede paa St. Croix, 370 Mand. Det var det, som man den Gang ansaa for at være passende og nødvendig til Bevarelsen af Statshøiigheden som til Bevarelsen af Ro og Orden. Allerede ved Reskript af 11 Februar 1863 blev denne Styrke reduceret til 223 Mand, deri indbefattet Officererne, og samtidig blev Styrken paa St. Thomas reduceret fra 180 til 151, altsaa hele Personalet reduceret med omtrent $\frac{1}{3}$, og med den Styrke begyndte man i Selvstyrelsesperiode, som jo tog sin Begyndelse den 1 April 1865. Det viste sig imidlertid snart, at en saadan Militærstyrke var over Kræfterne, det vil sige over Kolonialkassens Kræfter, og ved Anordning af 25 Marts 1872 blev Militærstyrken paa St. Croix yderligere reduceret til 133, for St. Thomas blev den samtidig fastsat til 92 Mand, saa at den hele Militærstyrke efter Anordning af 25 Marts 1872 kun udgjorde 225 Mand, hvilket var ikke en Gang Halvdelen af, hvad der var tilfede paa Verne efter Organisationsplanen af 1851. De onde Aar, Misværetarene, og de endnu stedse aftagende Indtægter nødsagede Kolonialraadet til at gaa til en yderligere Reduktion af Militærstyrken. Ved Anordning af 21 Februar 1877 blev

Militærstyrken usovandret paa St. Thomas, men for St. Croix's Vedkommende nedsat til 81 Mand. Nu var man atter kommen til en Militærstyrke, som udgjorde ikke engang $\frac{1}{4}$ af det, som var ansat for nødvendig i 1851. Det forekommer mig, at disse Tal ere ret talende, og at man vel tør formene, at uden disse nødtvungne Reduktioner vilde sandsynligvis Dyrerestabene have været undgaaede eller i alt Fald have været væsentlig formindstede. At man ved Siden af disse store Reduktioner ikke har havt Kræfter til at foretage og anvende Noget paa nyttige Foretagender, er omtrent en Selvsølge. Det er ikke de eneste Reduktioner, der have fundet Sted; der har ogsaa fundet Reduktion Sted paa andre Punkter. Af de 3 Politidistrikter, hvori Den før var delt, har man saaledes inddraget det ene. Det er kun eksempelvis, jeg angiver disse Beparelser for at vise, at man i Virkeligheden har bestræbt sig for at faae sat Læring efter Næring, men at desværre Enderesultatet deraf har været meget beklageligt. Forudsætningen ved Vedtagelsen af Kolonialloven af 27de November 1863 var jo ikke alene, som før af mig angivet, at Kolonierne vilde være istand til at styre sig selv og istand til selv at afholde alle de paa Verne faldende Udgifter, saavel dem, der havde Karakter af Kommunalafgifter, som dem, der havde Karakter af Statsudgifter, men Forudsætningen var tillige den, at Kolonierne desforuden vilde være istand til at bidrage noget Klækkeligt til Statens almindelige Fornødenheder herhjemme. Denne Forudsætning finder Udtryk dels i § 53, som bestemmer, at der af Kolonialkasserne derude skal hjemsendes 12,600 Daler om Aaret til at dække Udgifterne ved Dverbestyrelsen herhjemmesfra, og Kolonialdepartementet herhjemme, og tillige i § 56, som bestemmer, at der af St. Thomas Kolonialkasse skal indbetales til den danske Statskasse 28,000 Dollars om Aaret i de første 10 Aar. For St. Croix's Vedkommende blev der ikke fastsat noget Bidrag, da man allerede dengang ikke ansaa Kommunen for at være istand til at undvære Noget, og efter de første 10 Aars Forløb skulde det ved Lov bestemmes, hvormed St. Thomas og ogsaa St. Croix skulde bidrage til Statens almindelige Fornødenheder. Denne Forudsætning om Evne til foruden at afholde alle egne Udgifter og bidrage til Statens almindelige Fornødenheder viste sig snart at være urigtig. Allerede i 1871 blev Bestemmelsen om Bidraget til Dverbestyrelsen, 12,600 Daler, ophævet, men i Løbet af de 10 Aar, i hvilke St. Thomas skulde indbetale 28,000 Dollars om Aaret, har det faktisk kun betalt for fem. Der blev indbetalt regelmæssig i de første tre Aar, derefter blev der eftergivet et Aars Bidrag paa Grund af Jordstjælv og Orkanstæde, derpaa blev der igjen betalt regelmæssig i to Aar, og derefter forspandt Bidraget og er ikke siden kommet tillive med